

Η νύφη φορούσε μαύρα

Η συγγραφέας Σόφη Θεοδωρίδου στο Βόλο

Η ΣΟΦΗ ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ γεννήθηκε και μεγάλωσε σ' ένα μικρό χωριό της Αλμωπίας, μιας μικρής επαρχίας του Νομού Πέλλας. Σπούδασε νηπιαγωγός στη Θεσσαλονίκη και εργάζεται σε δημόσιο σχολείο της περιοχής απ' όπου κατάγεται και όπου ζει με την

οικογένειά της. Αγαπημένες της ασχολίες είναι το διάβασμα, η ζωγραφική και, εδώ και λίγο καιρό, το γράψιμο. Είναι παντρεμένη και έχει δυο γιους. Η ΝΥΦΗ ΦΟΡΟΥΣΕ ΜΑΥΡΑ είναι το πρώτο της μυθιστόρημα.

Πώς θα περιγράφατε την ημέρα ενός συγγραφέα;

Θα σας μιλήσω για τη δική μου. Μια συνηθισμένη ημέρα μιας εργαζόμενης, παντρεμένης γυναίκας, που κάποιες ώρες καταφέρνει να τις διαθέτει στην καινούρια της αγάπη: τη συγγραφή. Και μέσα σ' όλα αυτά, βέβαια, διάβασμα, πολύ διάβασμα, για προσωπική πάντα ευχαρίστηση.

Τι σας ώθησε να ασχοληθείτε με τη συγγραφή;

Λατρεύω τη λογοτεχνία. Έχω μια αδιάρρητη σκέψη μαζί της από τη στιγμή που καταφέρα να διαβάσω τις πρώτες μου λέξεις. Αυτή η αγάπη, λοιπόν, με ώθησε να προσπαθήσω να γράψω κι εγώ κάτι, να διαπιστώσω αν θα καταφέρω να δώσω κι όχι μονάχα να πάρω. Βέβαια, πέρασαν χρόνια, για να τολμήσω να κάνω το βήμα. Ιωσ.

ΣΟΦΗ ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ

Η ΝΥΦΗ
ΦΟΡΟΥΣΕ
ΜΑΥΡΑ

Μυθιστόρημα

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

ενδόμυχα φοβόμουν πως δεν ήμουν έτοιμη... Συνέλεγα, άκμασ, σπόρο το σπόρο τις λέξεις απ' τα χελιά των γεροντών και κάποια στιγμή αποφάσισα να δοκιμάσω. Έτοιμες ξεκίνησαν όλα...

Από πού αντλείτε τα ερεθίσματα για τη θεματολογία των βιβλίων σας;

Από οπουδήποτε. Σ' αυτό το πρώτο μου βιβλίο "Η νύφη φορούσε μαύρα", όπως είναι και ποι πάνω, πήρα τα ερεθίσματα από αφηγήσεις. Όμως, στιδόποτε μου κινήσει το ενδιαφέρον μπορεί να αποτελέσει ερέθισμα. Κάτι που άκουσα, κάτι που διάβασα, μια φράση σημαδιακή που βγήκε απ' τα χελιά κάποιου γνωστού ή αγνώστου... Ένα συναίσθημα δυνατό που θα με συγκλονίσει... Ποτέ δεν ξέρω τι θα μου δώσει την αφόρμηση ν' αρχίσει ο νους να πλάθει...

Το βιβλίο σας Η ΝΥΦΗ ΦΟΡΟΥΣΕ ΜΑΥΡΑ

αποτελεί αληθινή ιστορία; Ποιοι είναι οι βασικοί του ήρωες και πόσο οικείοι πιστεύετε ότι είναι στον αναγνώστη;

Η «Νύφη» βασίστηκε σχεδόν εξ ολοκλήρου σε πραγματική ιστορία. Οι άνθρωποι, βέβαια, των οποίων η ζωή ήταν έδωσε την αφόρμηση, δε ζούνε πια. Εγώ άκουσα χρηγόσεις από συγγενείς, έδεσα καταστάσεις διαφορετικές, προσπάθησα να αισθανθώ τα συναισθήματα, για να τα περιγράψω. Εβαλά τη φαντασία μου να αυμπληρώσει τα κενά. Οι βασικοί του ήρωες. Η Αντριάν, μια νέα κοπέλα κήρα, και πεντάρρεφη, ο γιγαντόσωμος Άρτος, απλός και προστλιώμένος με ευλάβεια σε όσα ορίζουν οι παραδόσεις, καθώς και όλοι οι υπόλοιποι ήρωες, είναι απλοί άνθρωποι του καθημερινού μόχθου, πρόσφυγες κι αυτά. Πιστεύω πως είναι οικείο στον αναγνώστη, αφού αυτός είναι ακόμη και σήμερα ο κόσμος μας, ειδικά στην επαρχία. Μόχθος και κόπος η ζωή...

**Μέσα στα βιβλία σας συναντάμε
βιογραφικά στοιχεία; Και αν ναι, αυτό
γίνεται εκούσια ή ακούσια;**

Στο συγκεκριμένο βιβλίο τα μόνα βιογραφικά στοιχεία που υπάρχουν είναι μέσα από μνήμες που έχω από την παιδική μου πλοκά. Όταν στα αιτέλειωτα βράδια του κειμένωνα η σύναψη σε συγγενικά σπίτια έδινε την αφορμή να κυλήσει η βραδιά με ιστορίες παλιές και αναμνήσεις που ακόμα πληγώνανε. Εκούσια, λοιπόν, ως προς την επιλογή του Θέματος, ακούσια ως προς τα συναι-

οθήματα που περιγράφονται μέσα σ' αυτό. Αυτά αναβλύζουν από μέσα σου την ώρα που γράφεις και ενωματώνονται στα γραφόμενα. Δε σε ρωτούν, κι ίσως πολλές φορές δεν τα αναγνωρίζεις κιόλας. Άλλα συμβαίνει...

Ποιο από τα βιβλία σας είναι το πιο αγαπημένο και γιατί;

Μέχρι τώρα έχει εκδοθεί το βιβλίο στο οποίο ήδη αναφερθήκαμε. "Η νύφη φορούσε μαύρα". Το επόμενο θα εκδοθεί Φλεβάρη με Μάρτη. Αν όλα πάνε καλά, και ήδη εργάζομαι πάνω στο τρίτο μου βιβλίο. Η "Νύφη", σαν πρώτα, σήγουρα θα έχει μια ξεχωριστή θέση στην καρδιά μου. Αλλά πιστεύω πως, όσα κι αν γράψω, θα νίωθω για καθένα από αυτά όπως η μάνα με τα παιδιά της. Όλα θα μου είναι αγαπημένα...

Έχει επηρεαστεί ο τρόπος γραφής σας από αναγνώσματά σας και από ποια:

Σύγουρα έχει επηρεαστεί από τα αγαπημένα μου αναγνώστατα, ειδικά τις εφηβικής μου πλικίας, που είναι έργα της κλασικής λογοτεχνίας ελληνικής και ξένης αλλά και πολλά της σύγχρονης. Θα αναφέρω ονομαστικά μονάχα τον συντοπίτη μου Μενέλαο Λουντέμην, ο οποίος, δεν ξέρω αν το γνωρίζετε, έζησε και στο Βόλο για ένα διάστημα. Πιστεύω πως, αν υπάρχουν κάποια στοιχεία λυρικότητας στη γραφή μου, σ' εκείνον το οφείλω. Βέβαια, διαν κάθομαι να γράψω, δεν έχω κατά νου να μηνθώ τον έναν ή τον άλλο αγαπημένο μου λογοτέχνην, ούτε θα

μπορούσα αλλωστε. Θα ήταν υπερφίαλο, αν πίστευα πως διαβέθητο το δικό τους ταλέντο. Πιστεύω, όμως, πως τα αναγνώσματά μας, ειδικά τα αγαπημένα, αφήνουν μέσα μας το λιθαράκι *tous* και γίνονται θεμέλιο όπου ο κάθε σινεγούρωσές xίζει το δικό του λόρος.

Για ποιους λόγους θα έπρεπε ο αναγνώστης να επλέξει να διαβάσει το νέο σας βιβλίο:

Δεν επικεκρίνεται πατέρας το τέλος των μαρτυριών, Δεν υπάρχει «πρέπει» στο διάβασμα ενός βιβλίου. Η ου σου λέει κάτι και το επιλέγεις ή όχι. Άλλα είναι όμφρο να δίνουμε πτην ευκαρίπτη σε νέους λογοτέχνες, έστω για να διαπιστώσουμε αν μας ενδιαφέρουν αιτά που γράφει και ο τρόπος που επιλέγει να τα γράψει. Δεν το λέω, επειδή είμαι νέα στο χώρο της λογοτεχνίας, αλλά γιατί είναι κάτι που πίστευα πριν ασχοληθώ με τη συγγραφή και εξακολουθώ ακόμα και σήμερα να πιστεύω. Πολλές φορές το κριτήριό μου στην επιλογή ενός βιβλίου υπήρχε και αυτή η άποψη. Στο συγκεκριμένο βιβλίο, πάντως, υπάρχει ένας επιπλέον λόγος, αφού αναφέρεται στο θέμα της προσφυγιάς, στο μόχθο που κρέαστηκε να καταβάλουν αυτοί οι άνθρωποι, για να στερώσουν στην ίδια τους την πατρίδα, και στη δύσκολη ζωή που έζησαν. Μην ξεχνάμε πόσο δύσκολος ήταν ο εικοστός αιώνας. Δικτατορίες, πόλεμοι. Εμφύλιος... Είναι ένας τρόπος μέσα από τη λογοτεχνία να έρχονται, ειδικά οι νέοι μας, σε επαφή με το παρελθόν. Γιατί το παρελθόν καθορίζει πολλές φορές και το μέλλον.

Η νύφη φορούσε μαύρα

Σεπτέμβριος του '22. Η νεαρή Αντριανή καταφτάνε στη Σαλονίκη μαζί με το υπόλοιπο ανθρώπινο κοπάδι των προσφύγων. Πεντάρφαντ και ολομόναχη, με δυο μάσια πράσινα, μαγικά σαν τα βιοτάνια της, θα βρει στήριγμα σε μια καλοκαγάθη πλικιωμένη Πλόνια. Στο ξεδίπλωμα του χρόνου, με τις ανταλλαγές των γληνιωμάτων, θα εγκατασταθεί ο' ένα μουσουλμανικό χωρίο της Μακεδονίας. Εκεί, ανάμεσα σε ανθρώπους πονεμένους που μιλούν ελληνικά, τουρκικά, ποντιακά κι αρμένικα, και που πρασπαθούν να στηρίξουν τις ψυχές και τις ζωές τους, η Αντριανή θα αποθέσει την ευτυχία της στα χέρια του ρωμαλέου Άρη με την πράκλεια δύναμη. Θα προκαλέσει τη μοίρα φορώντας ένα μαύρο φόρεμα για νυφικό. Κι αυτή θα δεχτεί την πρόκληση...

**Σε μια Ελλάδα που ανεμοδέρνεται στις θύελλες του εικοστού αιώνα,
μια γυναίκα τολμά να ορθώσει το ανάστημά της απέναντι σε
μια κοινωνία,
όπου τον πρώτο λόγο έχει ο άντρας και η πεθερά,
για να αναδεικτεί πληγώμενη αλλά νικήτρια.**

Το Εργαστήριο Λόγου και Πολιτισμού (Ομάδα Λογοτεχνίας) του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, π. Πολιτιστική Εστία Μικρασιατών «ΙΩΝΕΣ», ο Πολιτιστικός Σύλλογος Μικρασιατών «ΤΟ ΕΓΓΛΕΖΟΝΗΣΙ», η Ένωση Ποντίων Ι. Μαγνησίας και οι Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ σας προσκαλούν στην παρουσίαση του βιβλίου της Σάωφ Θεοδωρίδου

Η ΝΥΦΗ ΦΟΡΟΥΣΕ ΜΑΥΡΑ

την Τετάρτη 1η Δεκεμβρίου στις 7:00 μ.μ. στο Αμφιθέατρο Σαράτση
ου Παραλιακού Συγκροτήματος του Πανεπιστημίου, στο Βόλο (κτίριο ΑΔ.
Λελμούζος, 3ος όροφος). Η εκδήλωση θα κλείσει με μουσικό πρόγραμμα
και τη Χορωδιακή Κοιμηταρία Νέων ΙΩΝΕΣ.